

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 315.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e89784/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848.

Beretning

Nr. 74.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Arvidtæ Rødt.

(Bortid.)

Bregenbahl: Jeg kal blot tillade mig — med Henſyn til hvad Rigsdagsmanden for Københavns 4de Distrikt (Higreen-Uſſing) har bemærket om Rødtens Bortid, at der ſete en Tilſeining om, at de Udtagsſter, der indkommed ved de iſtforløbne Sæſioner til Bortid for den værnepligtige Beſtilling, ſjældt maatte komme de iſte hertil værnepligtige tilgode, naar de vilde udſtræne ved de foreſtående Extra-Sæſioner — at yttre, at dette Punkt har været under Omtale ved Forhandlingerne i Udvalget, men man har troet, at dette var Rødt, ſom fulgte af Veſtemannens ſets, ſaa at det iſte var nødvendigt at foretage en ſig Tilſeining. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om det iſte ſunde være henſigtsmæssigt, at dette ſete, og jeg kal derfor henſiite til den ærede Rigsdagsmand, om han iſte vil foretræde ſig et Anvendement i denne Hæning.

Higreen-Uſſing: Det lader alſaa til, at Comiteen er enig i, at dette ſete. Jeg maatte imidlertid anfere det nødvendigt, at deres optagelse en Veſtemannſke i Anledning. Som jeg iſtligere tilſede mig at yttre, er det en ſchwælg, at der ved Udtagsningen af det hertil værneſter, i Marts 1826 ſete Mandſkab, maatte gøres ſjældt Udtagsſter ſom de, der ere ſomme de i dette Mar udſtræne i 1826 ſete værnepligtige tilgode, og netop med Henſyn til, at ender af diſe Udtagsſter grunde ſig paa Bemærkning, er det Spørgsmaal, om der efter Anordningens Udgifte ſan finde nogen Udtagsſte Sied ad administrativt Vel, af meget ſer Vigtighed.

Man gif derpaa over til Tidstuden af § 5 i det foredlige gende Udvalget og Deſſereren optagte derſer § 5, der lyder ſaaledes:

„De berind, ſom ere ſete forinden den 1ſte Januar 1826, forblive i Udvalget af den tidligere erfordrede Frihed; dog at de, ſom i Genhold til Vor Anordning af 23de September ſiſteden maatte extraordinært udſtræne i Anledning af den nærværende Krig, blive pligtige at udſere den Tjenſte, hvortil de ere udſtræne, ſaalange de beſtående Krigsforhold maatte gøres det nødvendigt.“

ſamt Udvalget over denne Paragraph afgjorde Betænkning, der lyder ſaaledes:

Undertegnede Bregenbahl, van Dodum, Giørt, Koſter, Petersen, Scavenius og Uſſing formene, at, ligesom man maatte erſinde, at et billigt Henſyn til den hertil værnepligtige Beſtilling Lær trævede, at der, ba Hædermandens Stilling medførte, at en udtvænslig Rødt deraf ſiſted til det forſer, togte Forſtædtegel til en Udſeining af den hertil iſte værnepligtige Beſtilling, ſaaledes maatte det antages, at dette ſete ſer Hæder ved, at værnepligtigen Rindværligheſte udſtræne ſan langt tilbage i Tiden, at den kommer til at omfatte ogſaa dem, der ere ſete i Marts 1826, og ſom ſaaledes ved Anordningens Annættion ſer ere udſeiningepligtige. Da det nu vedtes ſan antages, at de et hertil værnepligtige, der ere ſete i 1826, endret vilde udgives det ſomme Antal, ſom efter Anordn. 23. Septbr. d. N. ſulle udſtræne, ſan antages vi ſaameget mere, at denne Anordning, forſandst det iſte maatte være fundet nødvendigt at ſette den i Udvalget forlæden nærværende Extra Sæſioner, der optog.

Dette Forſlag ſan iſte tiltræde af Udvalget Rødt. Undertegnede Chriſtenſen, Giørt, Scavenius og Uſſing formene, at naar henſet til, at de Raadgjænder, der vilde

rammes af den ved Forſ. 23 Sept. ſiſt. anordnede Udſeining, hved denne Anordning bringes i Anvendelſe, vilde diſe underſeide en Væde, hvorpaa de iſte havde kunnet gøres Regning, og naar det iſtligere taget i Betragtning, at Rigtighedeſten ſan med mangſte Udtagsſter er erfordret de ſerden værnepligtige af de iſtforløbne Udtagsſter, ba er det en ſer Dyſforbeding til iſte at udtvæne ſaandanne Udtagsſter fra den ved ſin Anordning beſtåede Udſeining, ſom udtvænslige havde Billighed for ſig og ſom herfor træde det militære Væde hindrende i Veien, og iſte heller forvarende af andre Henſyn. Ved at overveide, hvortil Udtagsſter der herefter burde indkomme, have vi fundet, at der neppe er nogen, paa hvortil Billigheſten ſan optiite et ſerre og mere ubehædelligt Krav, og paa den anden Side iſte heller nogen, ſom lettere ſan forſtåes uden af Beſtendelighed, end den, at de Perſoner ſetjages for Udſeiningen, ſom inden Anordningens Udſeide have indſat ſig i Rigtighedeſten, og vi tillade os derfor at indſiite, at der til § 5 ſete følgende Tilſag:

„Rigtighedeſte ſan at udſtræne efter den ſetjante Anordning, kal dog iſtſomme den, der inden Anordningens Udſeide have indſat ſig i Rigtighedeſten.“

Hendelſe formene Undertegnede, Chriſtenſen, Giørt, Scavenius og Uſſing, og heri er ogſaa undertegnede Raadſer enig, at de, der udſtræne efter Forordningen 23de September ſiſteden, der, naar de ſerden have ſigtet ſig ſer værnepligt, ved Indbetaling af en Rødt til Rindværligheſten, erholde denne Rødt tilbage betalt, paa ſomme Raade ſom dette efter § 4 i nærværende Udvalget ſan være Reglen med Henſyn til dem, der i Fremtiden udſtræne efter den nye værnepligtige. Vi indſiite derfor, at følgende Ord tilſete § 5:

„Værligt vil Veſtemannſen i det ſiſte Membrum af den foregængende Paragraph, naar det ſer forutſatte Tilfælde er iſtſede, være at anvende ogſaa med Henſyn til dem, der udſtræne efter den nybeſtåede Anordning.“

Diſte Forſlag ſan iſte tiltræde af Udvalget Rødt.“

Deſſereren (Bregenbahl) vedtes derſer ſaaledes: Denne Betænkning vil det ſete, at der iſte har været Parallelet i Udvalget for noget Forſlag til en Forandring i Beſtemmelſerne i § 5. Ved de Forhandlinger, der i denne Anledning ere foretagne, ſom Udvalget Rødt hved til den Udſeide, at Forſamlingen maatte efter Indholdet af § 5 anfere ſig berettiget til at tage Anordningen af 23de September under Diſcuſion i ſin ſete Udſeining. Det er ogſaa en Rødtelſe, der af Regeringen er erſendt, ſandst jeg har ſatte de Uttringer, der fra Regeringens Side i denne Sag i ſin Tid ere fremkomne, navnlig ved den Interpellation, ſom her i Salen ſandst Sied angangende Anordningen af 23de September, at Forſamlingen ſan anfere berettiget til, paa ſomme Raade, ſom den er erfordret til at yttre ſig over Udvalget til den almindelige Anordning, ogſaa at yttre ſig over Anordningen af 23de September. Det fundt ogſaa hvedt nødvendigt iſte at vilde indkomme dette; thi i Anordningens § 5 indholdes den almindelige Regel for dem, der er ſetjages for værnepligtigen almindelige Dyde. Det hebre nemlig i § 5 „at Alle, der ere ſete forinden den 1ſte Januar 1826, forblive i Udvalget betalt af den tidligere erfordrede Frihed.“ Det er alſaa den almindelige Regel, ſom der er optilſet, den nemlig, at Alle, der ere ſete for 1ſte Januar 1826 og hertil et have været værnepligtige, iſte ſulle indbrages under værnepligtigen. Den almindelige Regel er ſaaledes, ſom en Deel af Lovforſlaget, forelagt Forſamlingen, og det ſaare